

Bogdan Zakrzewski

W odpowiedzi na list dr Danuty Danek

Pamiętnik Literacki : czasopismo kwartalne poświęcone historii i krytyce literatury polskiej 70/3, 410-411

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wadzenia czytelnika w błąd — tym razem zapewne przez zwykłe niedbalstwo: zmieniono tłumaczenie pozostawiając przypis.

To tylko kilka najbardziej drastycznych przykładów ingerencji w tekst tłumaczenia; niestety podobnych zmian — równie nie uzasadnionych i, łagodnie mówiąc, nie przemyślanych — znalazłam tak wiele, że właściwie nie mogę się uważać za autorkę tłumaczenia.

Maria Bożenna Fedewicz

OD REDAKCJI

Redakcja „Pamiętnika Literackiego” przeprasza p. Marię Bożenną Fedewicz za zmiany w jej przekładzie eseju H. Blooma. Wobec późniejszych terminów wydawniczych i wyjątkowych kłopotów redakcyjnych nie zdołaliśmy przesłać Tłumacze tekst do akceptacji.

O AUTORSKI TEKST PRZYPISU WSTĘPNEGO

Warszawa, 24 II 1979 r.

Do Redakcji „Pamiętnika Literackiego”

Uprzejmie proszę o zamieszczenie następującego sprostowania. W mojej rozprawie *Z problemów poetyki snu. W kontekście menippejsko-karnawałowej interpretacji „Operetki”*, opublikowanej w „Pamiętniku Literackim” 1978, z. 4, znalazł się fragment nie będący mojego autorstwa. Jest to przypis wstępny, który w publikowanym tekście brzmi (s. 215):

„Analityczną część niniejszej rozprawy przedstawiłam m. in. jako odczyt na zebraniu II Katedry Historii Literatury Polskiej KUL (6 V 1977); dyskusji zawdzięczam dopełnienie moich interpretacji”.

W autorskim tekście przypisu wstępnego, zgodnie z przyjętymi dobrymi obyczajami naukowymi, odnotowałam wszystkie uprzednie miejsca i formy publikacji pracy, a zarazem wszystkie zaciągnięte długi. Tekst przypisu brzmi:

„Analityczną część niniejszej rozprawy przedstawiłam jako odczyt na zebraniu II Katedry Historii Literatury Polskiej KUL (6 V 1977); dyskusji zawdzięczam dopełnienie moich interpretacji. Uprzednio temat pracy był przedmiotem moich wykładów dla słuchaczy Studium Doktoranckiego IBL, studentów Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie i nauczycieli języka polskiego z okręgu województwa w Łomży. Już po oddaniu pracy do druku była ona przedmiotem dyskusji na zebraniu Polskiego Towarzystwa Semiotycznego i Zakładu Semiotyki Logicznej Uniwersytetu Warszawskiego (19 IV 1978)”.

Łączę wyrazy szacunku

Danuta Danek

W ODPOWIEDZI NA LIST DR DANUTY DANEK

Tzw. autorski tekst przypisu, nadesłany w liście do Redakcji przez p. dr Danutę Danek i opublikowany wyżej, jest falsyfikatem w stosunku do wersji autorskiego tekstu prymarnego, przeznaczonego do druku w „Pamiętniku Literackim” (1978, z. 4) i będącego przedmiotem mojej pracy redakcyjnej.

W lekturze redakcyjnej (przy pierwszej korekcie) skróciłem ów przypis, pozostawiając z niego tylko pierwsze zdanie. Byłem i jestem bowiem przekonany, iż nie informuje się na ogół czytelników o tych wielu imprezach odczytowych (szcze-

gólnie w typie wykładów dydaktycznych), którym autor pracy nie zawdzięcza korzyści merytorycznych, a więc nie dziękuje za cenną dyskusję. Przy wymianie listów zwróciłem Autorce na to uwagę. Pani dr Danek przyznając mi pewną rację („Przepraszam — pisała do mnie — że tą niezręczną, skrótową formą zapisu wywołałam nieporozumienie [...]”), zaproponowała wówczas zmodyfikowane wersje owego przypisu. Wobec zaawansowania prac drukarskich nad tym zeszytem PL (końcoworocznym!) nie mogłem się zgodzić na wprowadzanie po drugiej korekcie wydawniczej dodatkowych większych poprawek. W rezultacie przy drugiej korekcie (o czym powiadomiłem Autorkę, nie uzyskując od niej zgody) wprowadziłem do owego zdania przypisu: „m. in.”, w następującym kontekście: „Analityczną część niniejszej rozprawy przedstawiłam m. in. [...]”.

Czy jako redaktor miałem do tego prawo? Na podstawie długoletniej praktyki redakcyjnej oraz znajomości historii warsztatów redakcyjnych czasopiśmiennictwa polskiego sądzę, że uprawnień swoich nie przekroczyłem.

Bogdan Zakrzewski